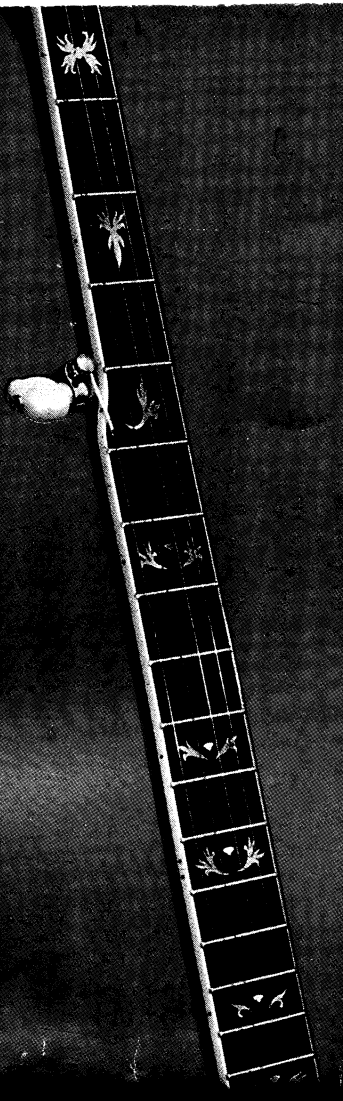

KONTAKT: NA KAPITELI
AGENCIJA DAVAT
ČESKÝ 11
601 58 BRNO
TEL. 05/24 111 11

Robert Křesťan & Drnhá tráva

Reportáž: Jiří Lásky
Fotografie: Ondřej Pálek - mlograjf.cz
Ilustrace: J. Hájek
Korektury: Robert Křesťan
Inzertce: O.Jan Hájek
Vydání: G. & W. P. P. 111 550 02 CIB
ON STRAVY: Čestmír Horák

SVK OSTRAVA
6 196. 348

Robert & Křesťan
Drnhá tráva

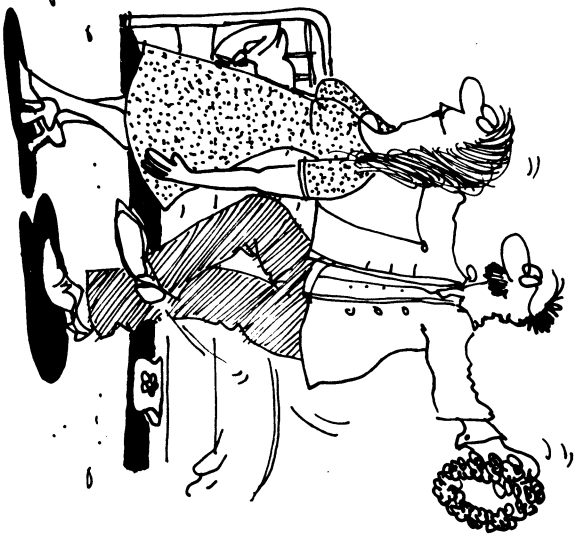
99 99
99 99
99 99
99 99

PANENKA

CO SKRYVÁS ZA VĚTKY A PLAMENY SVĚČKY SNAĐ HOVĚTÍCH
 HOVĚTIC NEBO JEN ZAL TAK SKONČIL TEN PRVÝ DEN
 ZMĚŇENÝ KVI ANI POUŤOVOU PANENKU NEZANE-
 -CHAL O-TEVĚTÍ O-ŤÍ TY USPE-CHA—NĀ
 DĀMO UPLA—KA—NĀ O-TEVĚTÍ OŤÍ TA
 HOUPĀ NOC KONČÍ A MÍR JE MEZI NĀ—MA

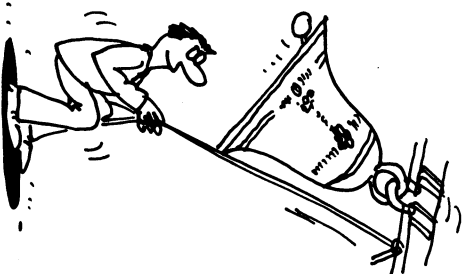
UŽ SI OBTĚKNI ŠATY
 I ŘETĚZK ZLATÝ
 A UMŮJ SE PŘÍJDEME
 NA KATŘEVAL
 A NA BÍLOU KŮZU
 TI NAPÍŠU TUŠI
 ŽE DĀMOM JSI BYLA
 A ZĀSTĀVĀŠ DĀL
 OTEVĚTÍ OŤÍ...
 ... MEZI NĀMA

ZVONŮ NEŠMRTELNÝCH

KŤH JSEM SĀM A KŤHŽ HOVĀDĪM A MĪJÍ PLĀŠŤ PĀDĀ K ZEMĪ A MĀ
 HRUD' JE UŽ JEN KLEC A VĚ-ZE—MĪ— je to tak POSLUCHĀM MEZI
 VŠEMI JEJICHŽ SWĪCH JSOU PĪSNĚ NEUŤICH JEZĚ NOC NOC KĚRĀ
 ZPĪVĀ je jen klam— je to tak (R) slyším bít zvony nesmrtel-
 -NÝCH jed—nou jĀ slyším bít zvony nesmrtel-
 -NÝCH jen pro jed—nou I kĀmen se pohne a roztaje
 SMĪ JĀ slyším bít zvony nesmrtel—NÝCH

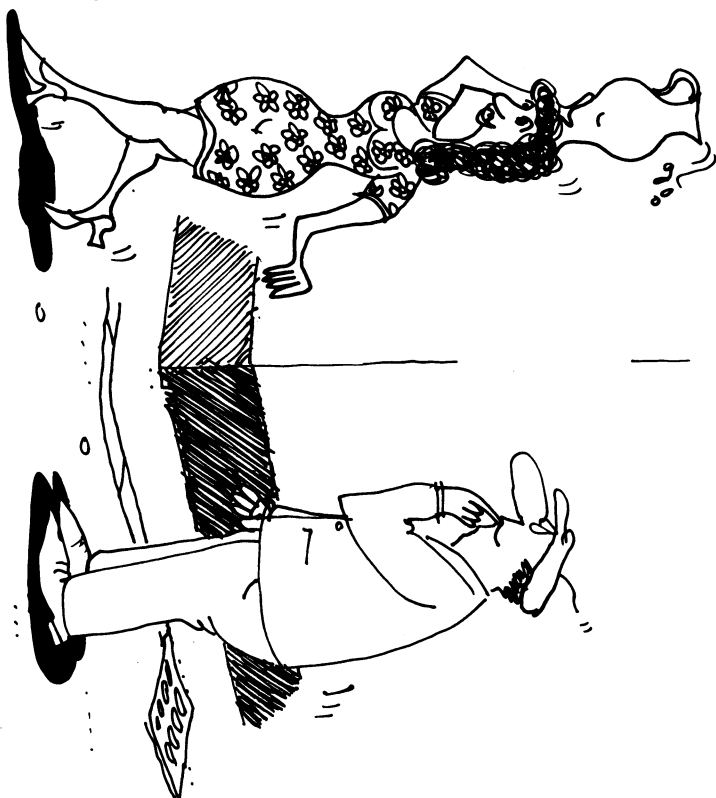
PŘÍDE KRÁT I VŠICHNI DRUZÍ
 MĚDĀ TVĀŤ POUŤIKOVA
 SĪLA DŮŤ I PĪRĀDĀ VĚKŤ V OBIĤH
 JE TO TAK
 ANI STRĀŽ NĚMĪ NOVĀ
 ANI VELIKÝ SLOVĀ
 JEŽE LEŽÍEZ KĚRĀ ZPĪVĀ NEKOLÍ
 JE TO TAK
 (R) slyším bít zvony nesmrtelných...

Admirál Nelson ... a o muzickým štěstí

U-de-jei Sedi a přistup miž- strakatí
 co by tak stálo Hřelha jen
 dva klauvi vvaru už starší a
 Ránu už neboli jenže to je
 abh snad nepřišli o tu svou
 rozu - miž } To chce začít hned
 o-přa - ti }
 málo však ty mi
 kárni s křion C B^b G- D-
 ziařa a vřimout se chupř a ženskou co stejně už nejsou
 Krasnou jak sárca a mírnou jak hrěbe a silnou jak

admirál Nelson admirál Nelson admirál
 Nelson admirál Nelson
 Nelson Nelson Nelson
 Nelson Nelson Nelson

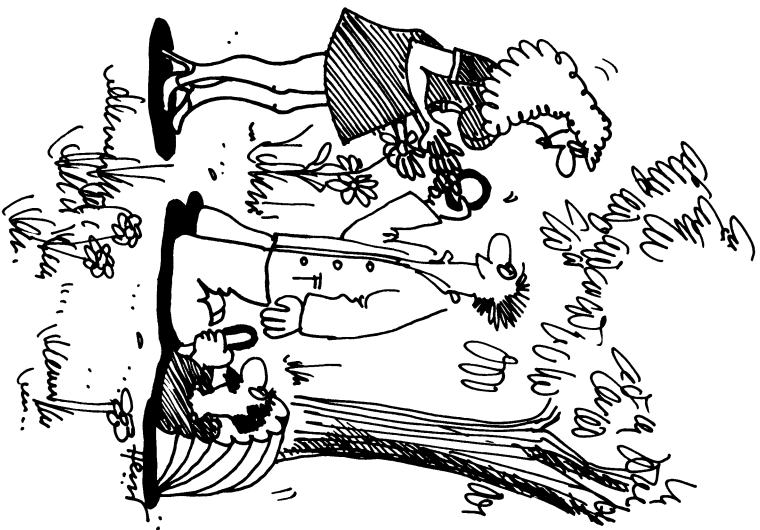

Podobenství o náramcích

Testi-pak zpíva-li zpeváci smělí — arabsky
 píšťka-ly jestlipak zněly Zabili si všimni tam
 ve víru doby co matkám a milenkám zapřesť-
 zдохъ Svarthový náramky jak smíla černý —

PAN 92

Před časem na straně
 seděli tepci
 na srázcích orvaní
 ve tvářích hebrei
 vsadili kavaléry
 i nový dějiny
 kdo za zlatě prodá ty
 náramky z hlíny
 Svarthový náramky
 jak smíla černý
 Matky a milenky
 s dávkou vstaly
 sňavě zemřeli
 milenci spali
 A ženy když vstoupily
 do prázdných loží
 zlatníkům skoupili
 věšery zbroj
 Svarthový náramky
 jak smíla černý

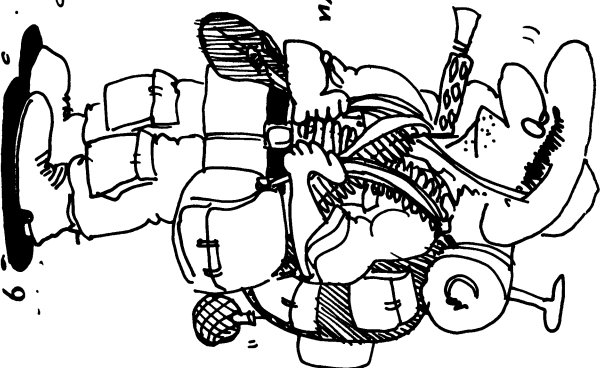

Návrat

Čištím si frak a sňítám síly v kinu blížích palečnic
 Hladí mi tvář co poní-ží-ly a-je dál už nic
 Řekli mi vrať se le-to je krátký a obraz tvůj má
 zlatěj rátn Řekli mi vrať se no tak jdu zpátky
 otco — vě matky mi-řím k vám psově a kotky
 mi-řím k vám

PAN 92

Od pravdy kus a blízko k vaice
 za starej dohrej lepš svět
 na tisíc let a na tři palce
 měl bych zavídat
 Řekli mi vrať se...
 ... miřím k vám
 Předobrá dámo jen pušť mou hlavu
 neumí nic už vzkouzlit
 obětmi bohům či i právu
 ja už musím jít
 Řekli mi vrať se...
 ... miřím k vám
 Psově a kotky miřím k vám

KOMU MÁM IHAŤ

1. Nechci se vzdat a dotyk- kat stíná chet bych te

brat jak spravne se ma jenže komu mám Ihať a

dávat mi vi-nu za veřř Ihaťe než ja

o lasee k nám oba Ižou — o zlatých vláscich

o ryzich očich Ižou matky o-kozle — ne

o svych duřich nesmetlych Ižou dívky v postelich a

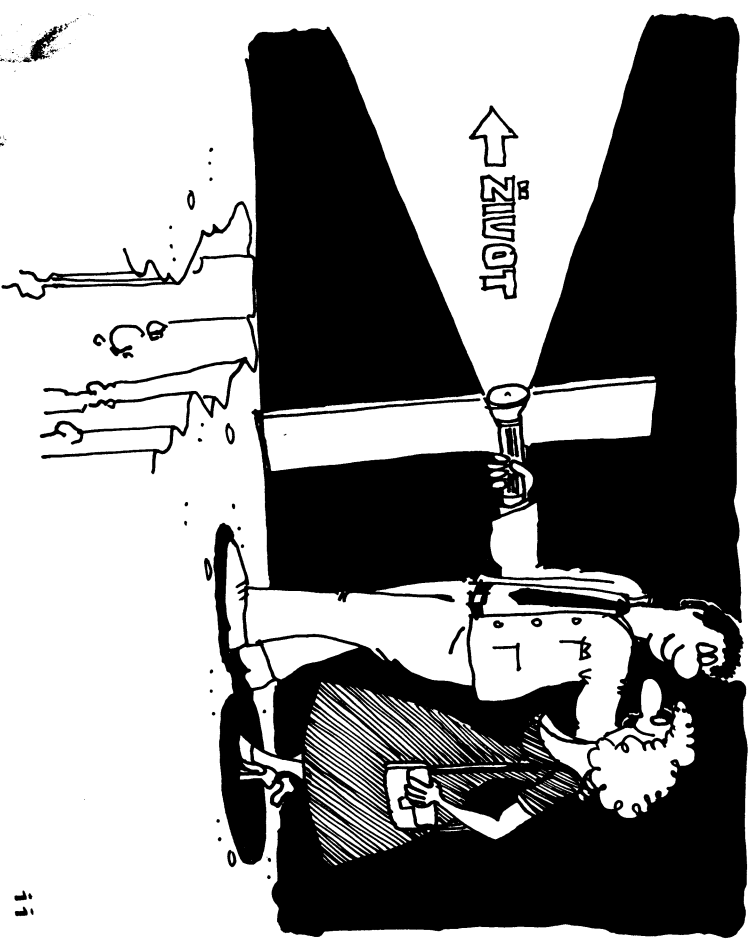
ny mají přibar-ve — ne

PAN92

2. Tak komu Ihať smim
za veřř Ihaťe
Defem suad svym
Nebo jen vám

ktere přaťe se tím
a čerene tváře
svití vám přes paraván

Ižou ženy z brokatů
tarať z ornatů
o lasee k nám oba Ižou
o zlatých vláscich
o ryzich očich
Ižou matky okouzlene
o svych duřich nesmetlych
Ižou dívky v postelich
a ny mají přibarvene

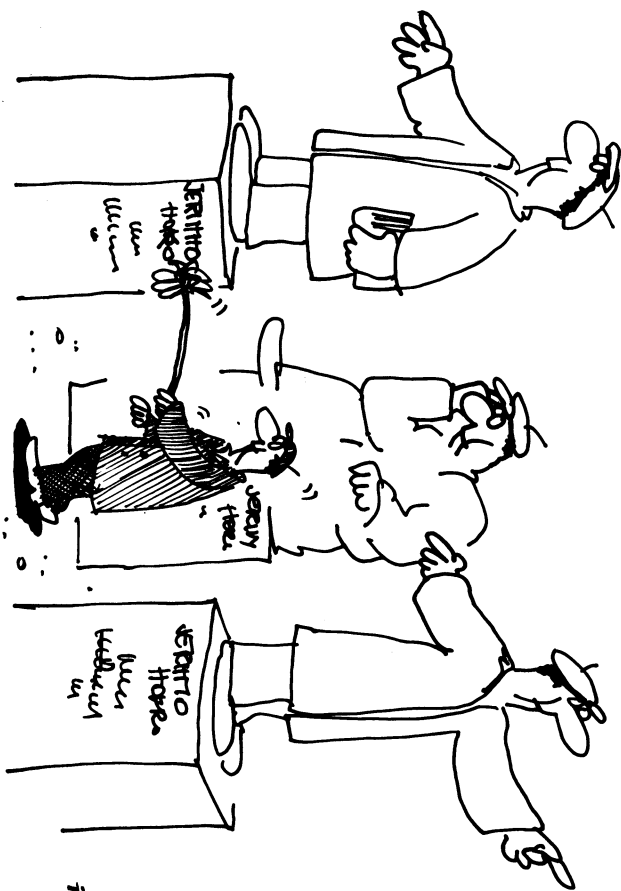

Napsal jsem jméno svůj na zdi

Napsal jsem jméno svůj na zdi na všechny zdi který
 v o-ko-li-tyhle-ty vářky tenkrát už stávala
 znám : Napsal jsem jméno svůj na zdi rá-no ne- otevři
 zed' : popsa-ný popravet' spalky stály tam co stojí
 krásn' teď' Před je-ty ve stejnou chví-li
 teď' slýchám zas slávit' hlasly a
 v pravici držel jsem nůž a všichni ti co po něm
 na tvářích roz-li-tej hnev jak barvicky ty jejich
 zbyli krásn' s nadešením hráli mi tuš
 krásn' ch' f#e která nám tak pi-je krev f#e
instr. C D A E A D C f#e
 Prt-kusou zdali tím
 Kzemi se sváli a
 Li-ce si hladi ne-

veterním hčem
 duse se smičkem
 spát' je plamen a se-tě-sou mláďat jak

zlou ti-hu s ramen s pálno-ci rána jak kyjem
 a najednou kdo by to řek jsmehytr a
 trochu moc pijem a bjem svůj děť ten
 vztek Napsal jsem jméno svůj na zdi a
 čekám až seth je čas Napsal jsem jméno svůj na zdi
 stejně jak každý- ho z vás 2 vás

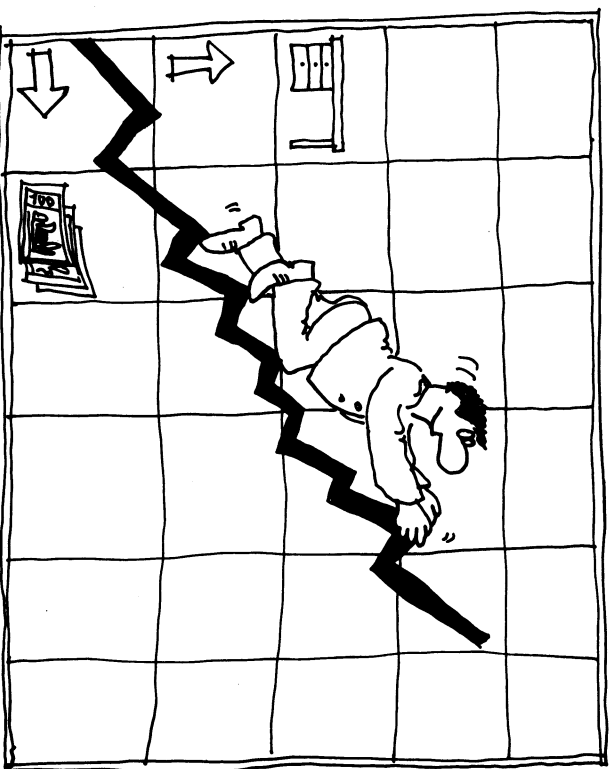
AŽ USLYŠÍM HVÍZDÁNÍ

orig. v G- (kapo3)

A: Pověz mi můj příteli co uděláš když rozžeháš tě s nekým jeho
 A- H- E- D C D
 smích jak žhavý křín a on si myslí jak se zdá že postatě když
 H- A- H-
 zahvízdá hned někou změkneš jako pa-ra—fin
 C G D C G
 B: Až uslyším hvízdá—ní A- Až uslyším hvízdá—ní
 C G D A-
 Až uslyším hvízdá—ní u-krý-ji své zklamání za
 D A-
 nekonečnou hrou a mlhou ranní ukryji své zklamání za
 D A-
 rozžehnou tvář a po-u—smání ukry-ji své zklamání a
 D E-
 vezmi jeho hlavu do svých dlaní—

- A: A pověz mi jak lámeš mříž
 Co uděláš když nevěříš
 že kroužkování ptáci zpívají
 Oni hvízdají jen z prchly hrou
 že letat mohou nad tebou
 A na zemi ti z ruky zabaví
- B: Až uslyším hvízdání 3x
 ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní
 ukryji své zklamání za rozžehnou tvář a pousmání
 ukryji své zklamání a vezmi jeho hlavu do svých dlaní
- A: Až uslyším hvízdání 3x
 ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní
 ukryji své zklamání za rozžehnou tvář a pousmání
 ukryji své zklamání a vezmi jeho hlavu do svých dlaní
- Poslyš když mi nevěříš
 Ty také chceš jít portál výt
 A slunce je tak zlaté až se vlní
 Pak se mědeš když chceš výt
 Spaliti víc než pochopíš
 A vdeš ráda když nenaideš jen trní

Jestě jedno kafe * ONE MORE CUP OF COFFEE

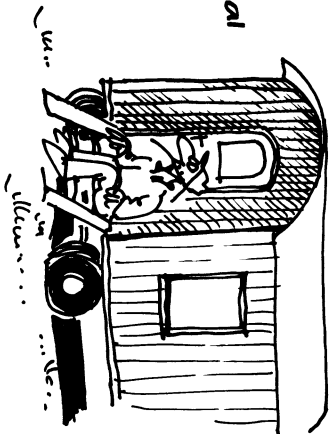
orig. G- (Kappo 3)

hudba B. Dylan

PAN 92

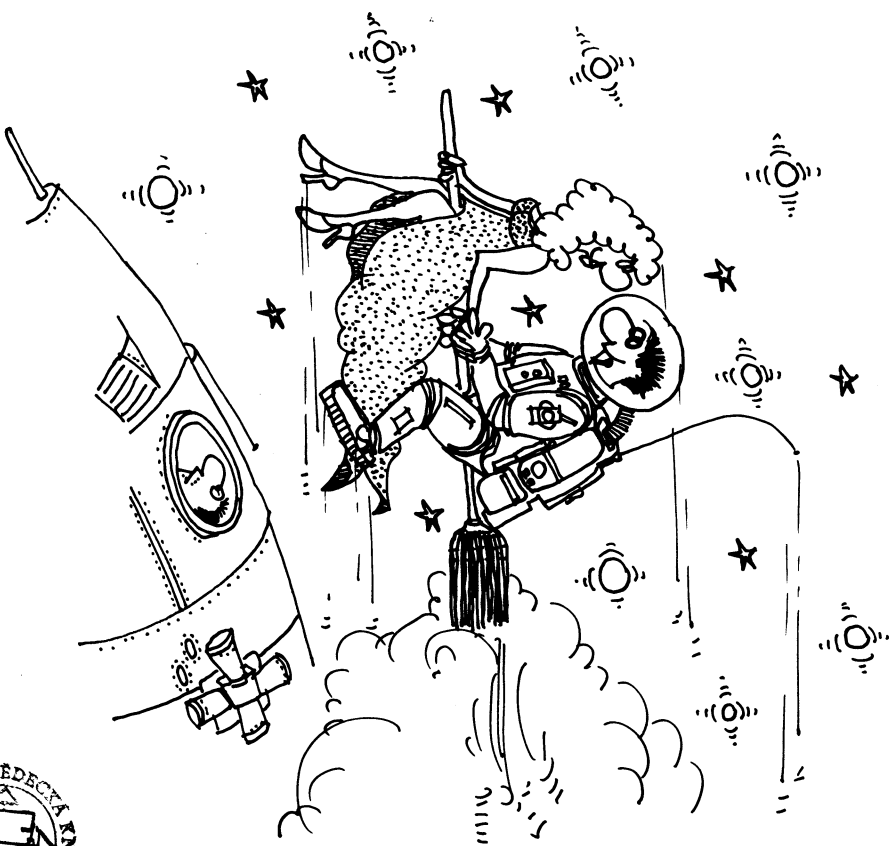
Máš sladkej dech a o-či kterým paff svato-zář a
 a vlasý máš jak hedvábí když je vhodíš na polštář—
 a-je já se o tvou lásku ani vdechnout neprosím ty
 dě-ku-ješ jen hvězdám a ses věrná jenom jim
 ještě jedno kafe bych si dal
 ještě jedno kafe bych si dal
 ka-fe kruci—nati než poje-du dál—

Tvá tati to je vandrák
 a vod přírody zbeň
 a místo písmen
 učí tě jen dorovnávat dech
 A taky házet nožem
 a držet pospolu
 a brada se mu třese
 když se nosí ke stolu
 ještě jedno kafe bych si dal
 ještě jedno kafe krucinál
 než pojedu dál

Tvá sestra hádala z ruky
 a tvá máti jakty smet
 a ty sama umíš všechno
 co je mimo temle svět
 A tvá rozkoš nezna hranic
 a věš s mlasem skrívána
 jen tvý srdce je jak moře
 samý tajemství a tma
 ještě jedno kafe bych si dal
 ještě jedno kafe krucinál
 než pojedu dál

PAN 92

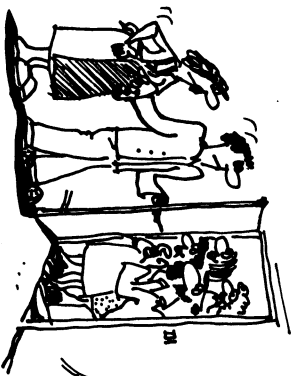

NEŽ ZAZVONI HRANA

orig. v G- (Kapo 3)

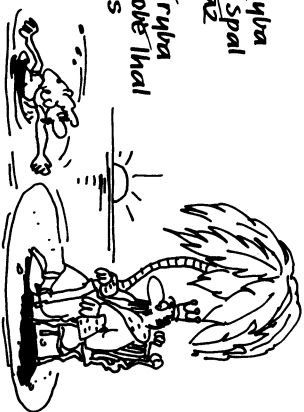
rov-da mi ta moje prej dei si hrana a narov-
 -ná si pásek z hadi-ny jesti prej se někdy dotkní máteřich
brab huby že mi rozvali a za pár minut nato zvoni
hrána a za mím máky vdlužný haleť-ny a
řká kaž s mím neoviedi nejsem chlap řeknite vosum Mářen
 z Magdaly Ale já přece nejsem jenom
 tak máteř dei sem Ale tak máteř ostrov

Někde v patře hrajou věšný hrátky mladá
 taneč a strop je houšť kástanet
 a přitom tise šepa poklopec
 tu velikou lež jako věš
 Jen se směje ale stejně mi to vadí
 a ptám se matko koik je mi vlastně tet
 řka pravem no to už není moje věš
 Otkni se nastydnes
 Ale já přece nejsem...
 ... máteř ostrov

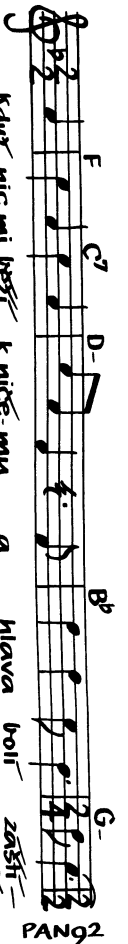

Mám rád každiho a milován jem všemí a s vojsem sobe rovných
překročím všechny meze všechny zákony a cile všechno dobrý
všechno zlý si ocho-čím je A' zvoni zvoni na nahatý zemí
 A' všetomety perou do o-čí A' kažej ví že přístá moje
chvíle ať to kažej ví a chystá otro-čí D.C. al

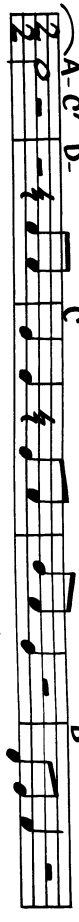
Slyším že někde snad se stala chybá
 někdo zabilal někdo zapomnět či spal
 bylo horko nebo možná velkéi mraz
 a někdo ukradl perlinu
 a vš nejsem delfin ale ani malá ryba
 a už dlouho nemám proč bych sobě lhal
 bude ráno a ty řkáš dej mi čas
 a já nemám ani vtertinu
 Ale já přece nejsem...
 ... máteř ostrov

Já přece nejsem jenom tak máteř dei sem
 Já přece nejsem jenom tak máteř ostrov ostrov

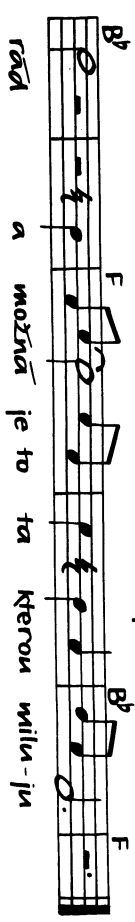
Když nic mi veš *z* k nice-mu a hlava boi *z* zástě
 spěchá ve vši skromnosti a věčně sečem plášt

jistě k jiné nebo k jiné-mu poznovi
 jedna ženská s tatkou radosti k domovu

Možná je to ta kterou mám

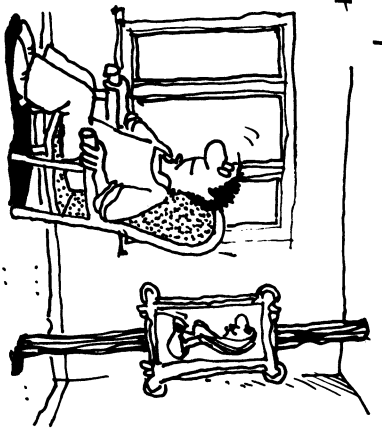

rád a možná je to ta kterou milu-jí

Na křilu vprastřed pokoje
 mám nahou diver kreslu
 a někdy po ní toužím
 jako po sobě
 má v sobě sílu levharcic
 i přiznák písní z Lesfu
 a s každou ranou víc a víc
 rozkoše

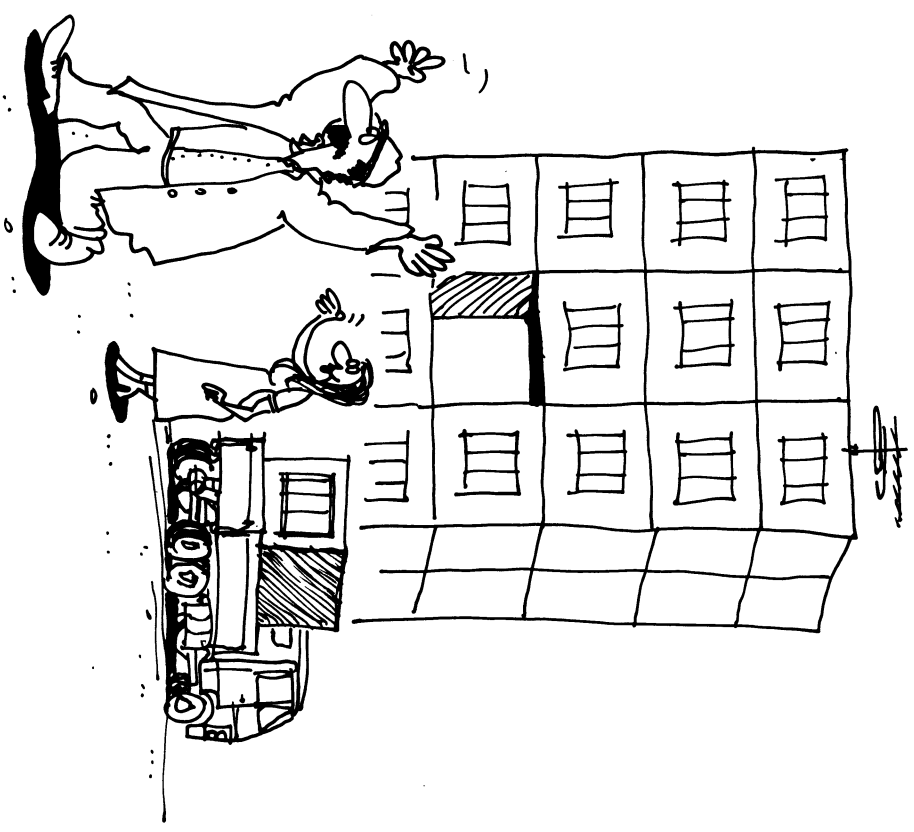
Možná je to ta kterou mám rád
 a možná je to ta kterou miluju

Jak skoupá je má nenávisť
 když neodvědu střílet
 jak skoupá je má hrzkost
 někde na mezi

mišto jizev na duši
 jen fléký z rybků filer
 a mišto čarý života
 novézi

Možná je to tím že to mám rád
 a možná že jsem jen malej darebák
 možná je to tím že to mám rád
 a možná že jsem jen malej darebák

Práva bolestivosti

orig. C- (kapo 3)

Řeč bych si byl jist - zda známe hrani - ci
 když jsme čistý list a když jsme vinní - ci
 když tobe chce se vrát - a milá - do heta -
 isi hr - pé - li - vá snad anebo zlobetá -
 když tvozi sezho - ra překračá - jí práh -
 když konč - polo - ra a když začíná strach -
 (usmí - vej se všiměj si hoši - jsme za prá -

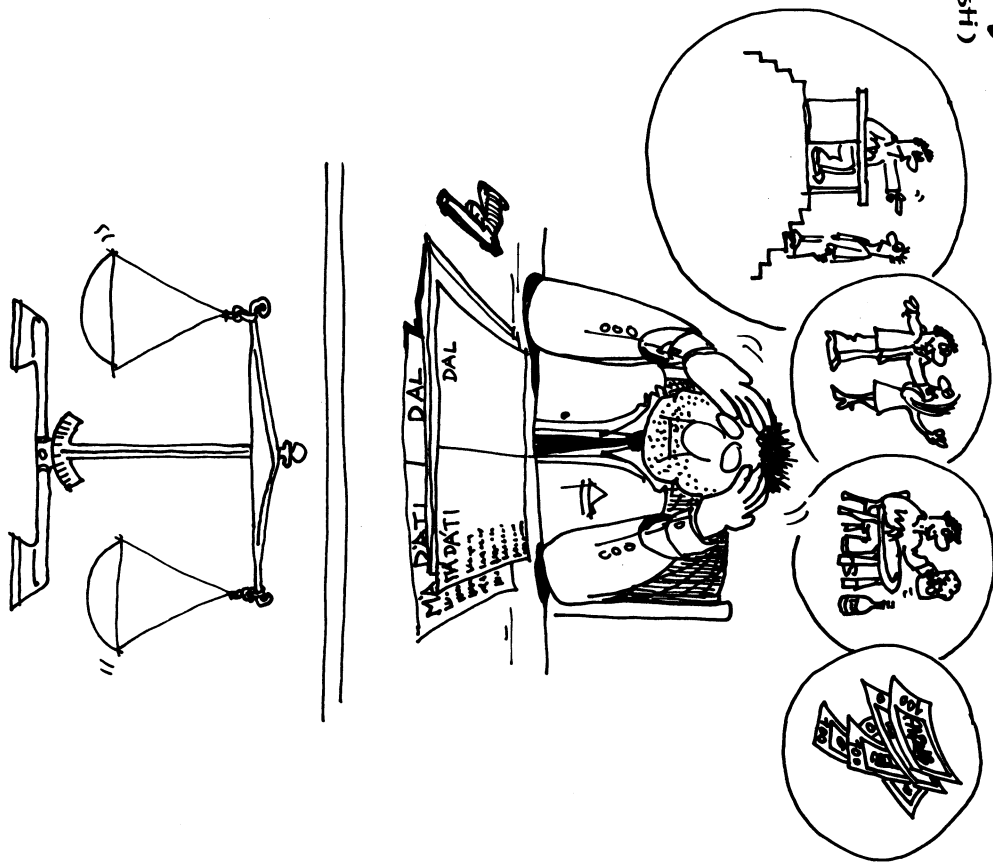
instr. *instr.*

PANg2

hem -
 - vosti)
 jsme za Pra - hou
 bolesti -

instr. *instr.*

PANg2

SMUTEČNÍ MARŠE

orig. v A♭ (kapo 1)

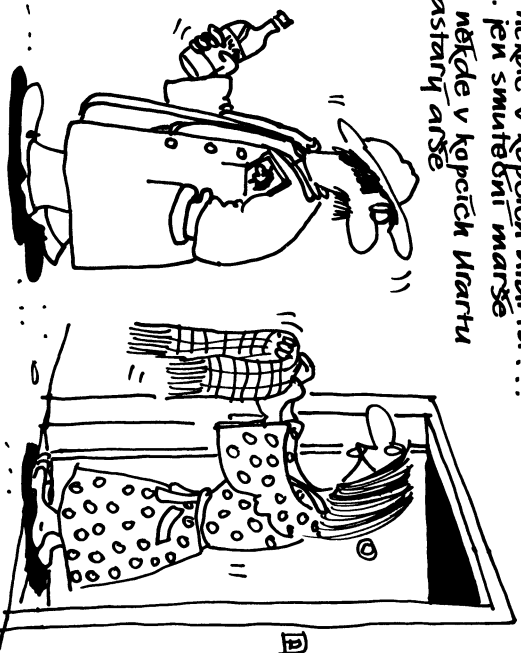
1 ta nejkrásnější ženská — má někde hrubou jíz-
 1 ta nejšetrnější — pravda — má někde skrytou di-
 -vu — hm — 1 ten poslední chlap ze stáje
 -ru — hm — Můj přítel dobrý přítel
 si spochová — tá že jedina a jedina jsou dvě a přijme
 naše spása není tak blízko jak jsme si mysleli — tak zkus o-
 -dejš v mi — ru
 je-li vy — zvu
 -dejš v mi — ru
 N - gar - tu v pra - starý a — r — se — a —
 se schází dvojice milenců a tančí jen smuteční mar-
 -še

Tak si třeba někdy spámembohem klad se stranou
 ve svy spochovány posteli
 spochovane žijú tak mat ty vystěly
 nad vítěznou branou

PAN 92

Pak si s popelavou káckou točím v pohu hraře
 sám máhej vprostitel pokeje
 bez vlie a zmátku jak sošky orloje
 bez svyho hodináře
 Než zmizíš vem si šálu a hodně teplej kalhat do zi-
 mojí stárou fotku tu nejstarš kde ještě slusť
 -mu a
 mi a
 a flácku ruský vodky a
 same - to - vej nadr na scho - dy — a — ale
 to už nejsou básně to už jsou jen sprošty pocho - dy

- Ⓐ Ani nejkrásnější ženská nepohnala křátem
 a já na dědiciným provaze
 i s uškrcenou pýchou se vzpírám odvaze
 spokojit se s málem
- Ⓑ Tam někde v kopcích Urartu ...
- Ⓒ Tam někde v kopcích Urartu
 v prastarý arše

PAN 92

Nadej!

hudba Jiri Procek

Když spí dva odsouze—ní v lincech u

ho—ří—cích klad ten dým a ta tráva je zvě—
B^b F A- G- F
-ní ne—se na—de—jí ne—se na—
A- G- F A- G-
de—jí ne—se na—de—jí

Když dva se nepodřeknou
v noci u mlčících vrat
ta tma a to ticho je světkou
než se nadejí

Má most — já vím už kde je
podla a před mím je dlat
a drát (když skáčím) se chvěje
nežnou nadejí

Hvězdy

Schovej mi kousek od ve—če—ře a počkej co

pole—ti— hvězda po u—rážkách zpívej
B^b C F B^b F B^b F C
o důvě—ře po ranách pohladí mi pěst

Nikdy bych nebyl tak hroší a psi—
D- G- D- C
kdyby mi ne—by—lo zle jak pěst—mín
pluku když za vesni—cí počí—tá do nede—
C F C B^b C F
-le skoro se zdá že proměníš svět

Skoro se zdá že proměníš svět
a to snad má láska i teď
kdy s holými zády už tisíce let
čekáme na odpověď

Nikdy bych nebyl ...
... do nedeje
skoro se zdá že proměníš svět

Španělský nebe

Hm la bi-e-na bor-rasca ta boure tak podobna
 notě jako ohni-vá láska jako palci-vý
 kryształky more A plážě jsou smutný
 nad níma ob-laka žalu jak černý křtiny
 v blíých zdech Esco-ri-a-lin Jako ze stárech
 muží a v odaným stínu mu zá-že jsou tvý
 matky a když lampá už zhasla a rá-že jsou
 triumfů ryzi-ho ci-tu na bí-že ji-ný-ho
 něco co nejde vzít zpátky a z ukrutný dalky se
 muze i já mám vítěznej pocit-
 směje zpod poklice rudýho vi-na když

křičím svůj o-pi-ly te-ze ze od dnešni
 stejné zas u-vi-dám te-be jak se nade mnou
 no-ci mám ráda ženský jen od Velas- que-be
 vzpínáš jak podzimní španělský ne-be
 Tohle je spira-la zpod kola stěše-ný-
 v kterým jsi vhná-la- po-li-bek od ženy-
 po-li-bek od ženy- D.S. al
 jak se nade mnou vzpínáš jak podzimní španělský
 nebe

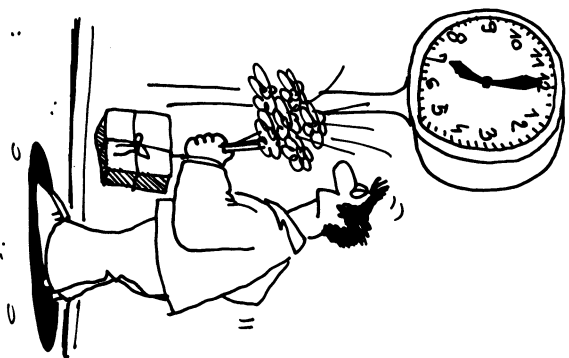
Letní romance

Je ráno pěkný den jako neje-
den a brána k štěstí o-tev-ře-ná
a světem překry-tá vedle les-
ta která je a ne-ni- moje žena
Ar-čí-je lidskej tvor! Je os-mej-termi-
-dor a lid za oknem volá slá-va
a o-na po chvi-li v moji kosi-
-li vstáva- ti-se vsta-va

PAN92

Rad blízou z Marseille
však má dvě kameje
hezký než má senegalka

a já je propilim
s jednou bestii
která je a není moje válka
jo v malým pokojí
ve tmě a ve zroji
se rázem kroká nedostává
když země kdekoli
je v letní řeholi
plavá
holik plavá
Léto uzraje
a tahle holka je
moc brá na to aby žila
jen ze svých kamejí
a s moji nadějí
v který je a není moje síla
jo je mi do tance
takle romance
je možná ženská nebezpečná
možná krvavá
možná nepravá
ale věčná
bože věčná

Poznámka: Akordová značka A- (také může značena Am, Am, am, a, am, ...) značí molový kvintakord, postavený na tónu a (tedy a-c-e)

Obsah

- 6 Admirál Nelson ... a o mužském štěstí
- 14 Až uslyšíš hvězku
- 29 Hvězdy
- 16 Ještě jedno kafe
- 10 Komin můj hrač
- 32 Letní románc
- 28 Naději
- 12 Napsal jsem jméno své na zdi
- 9 Navrát
- 18 Než zavoní hrana
- 4 Paňenka
- 8 Rodokmenství o nářancích
- 22 Praha bolestivosti
- 26 Smuteční marš
- 30 Spaneřský nebe
- 24 Vrať se
- 5 Zvoně nesmrtečných
- 20 Zář

PŘEHLED AKORDŮ

	DUR (C)	MAJ 7 (Cmaj7)	DUR 7 (C7)	DUR 6 (C6)	ZVĚŠENÝ (C+)	MOLL (Cm)	MOLL 7 (Cm7)	ZMENŠENÝ (Cdim)
C								
Cis								
D								
Dis								
E								
F								
Fis								
G								
Gis								
A								
Ais								
B								
H								